

CAMERA DEPUTAȚILOR

L E G E

**privind măsuri pentru asigurarea siguranței în
aprovizionarea cu gaze naturale**

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. – Scopul prezentei legi este de a asigura un nivel corespunzător de siguranță în aprovizionarea cu gaze naturale prin măsuri transparente, nediscriminatorii și compatibile cu exigențele unei piețe concurențiale a gazelor naturale.

Art. 2. – Prezenta lege stabilește rolul și responsabilitățile autorităților și operatorilor de pe piața internă de gaze naturale, precum și aplicarea măsurilor speciale ce se impun pentru a asigura un nivel corespunzător de siguranță în aprovizionarea cu gaze naturale.

CAPITOLUL II

Definiții

Art. 3. – În sensul prezentei legi, următorii termeni și expresii se definesc astfel:

a) *siguranța aprovizionării cu gaze naturale* – totalitatea măsurilor speciale privind aprovizionarea cu gaze naturale luate de către autorități și operatorii de pe piața internă în scopul satisfacerii cererii de gaze naturale, precum și al diversificării surselor și al asigurării livrărilor către clienți la parametri optimi de funcționare și securitate tehnică;

b) *contract de furnizare pe termen lung* – un contract de aprovizionare cu gaze naturale încheiat pe o perioadă de minimum 10 ani;

c) *situații de urgență* – situații imprevizibile care pot conduce, la nivel național, la dezechilibre între cererea și oferta de gaze naturale de pe piața internă, determinate de cel puțin una din următoarele condiții:

1. diminuarea majoră a aprovizionării cu mai mult de 20% a cantităților de gaze naturale importate;

2. diminuarea majoră a aprovizionării cu mai mult de 20% a cantităților de gaze naturale din producția internă, cauzată de accidente;

3. apariția unor temperaturi extrem de joase la nivelul întregii țări sau în zone însemnate ale țării, pe perioade îndelungate de timp care conduc la un consum excesiv de gaze naturale;

d) *consum excesiv de gaze naturale* – consumul care depășește în perioada sezonului rece, respectiv din luna octombrie și până în luna martie, cu minimum 20% nivelul mediu zilnic înregistrat în perioade climatice reci, constatate statistic la fiecare 20 de ani, având drept consecință dezechilibrarea Sistemului național de transport al gazelor naturale, denumit în continuare *SNT*;

e) *Dispeceratul național de gaze naturale* – dispeceratul operatorului Sistemului Național de Transport al gazelor naturale.

CAPITOLUL III

Responsabilitățile autorităților publice centrale

Art. 4. – (1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, se înființează, prin decizie a primului – ministru, Comisia de coordonare, având rolul de a elabora anual Planul de acțiune pentru situații de urgență și de a aviza și monitoriza măsurile necesare pentru asigurarea siguranței în aprovizionarea cu gaze naturale, comisie interministerială, fără personalitate juridică, cu caracter nepermanent,.

(2) Din Comisia de coordonare fac parte câte un reprezentant, la nivel de secretar de stat din Ministerul Economiei și Finanțelor și din

Ministerul Internelor și Reformei Administrative, președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, directorul general al operatorului SNT, directorul general al Dispeceratului Național de Gaze Naturale, precum și câte un reprezentant al operatorilor din sectorul gazelor naturale și al asociațiilor reprezentative de consumatori. Componența nominală a comisiei se aprobă prin decizie a primului-ministru.

(3) În situații de urgență, operatorul SNT notifică prin Dispeceratul Național de Gaze Naturale, Comisia de coordonare, care se consideră convocată în regim de urgență.

(4) În termen de 45 de zile de la înființare, Comisia de coordonare, aflată în subordinea Guvernului României, elaborează și supune spre aprobare acestuia regulamentul propriu de organizare și funcționare.

Art. 5. – (1) Comisia de coordonare elaborează anual Planul de acțiune pentru situații de urgență, pe baza propunerilor înaintate de către operatorul SNT prin Dispeceratul național de gaze naturale, în baza informațiilor furnizate de operatorii de pe piața internă de gaze naturale.

(2) Planul de acțiune pentru situații de urgență se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(3) Planul de acțiune pentru situații de urgență se comunică Comisiei Europene de către Comisia de coordonare.

(4) În îndeplinirea atribuțiilor sale privind aplicarea Planului de acțiune pentru situații de urgență, Comisia de coordonare ține cont de:

a) măsurile imediate luate de operatorii economici din sectorul gazelor naturale și din cele conexe acestuia, ca reacție la diminuarea majoră a aprovizionării cu gaze naturale;

b) alte măsuri aprobate de Guvern privind siguranța aprovizionării cu gaze naturale în situații de urgență.

(5) Comisia de coordonare semnalează președintelui grupului de coordonare pentru gaze naturale de pe lângă Comisia Europeană, cu aprobarea prealabilă a Guvernului, cazurile pe care le consideră imposibil de gestionat după aplicarea Planului de acțiune pentru situații de urgență, datorită amploarei și caracterului excepțional al acestora.

(6) În oricare dintre situațiile de urgență, definite potrivit art. 3 lit. c), Comisia de coordonare este convocată, în termen util, de către primul-ministru.

Art. 6. – (1) La elaborarea Planului de acțiune pentru situații de urgență se au în vedere următoarele:

a) existența capacității depozitelor de înmagazinare și volumul util de gaze naturale din acestea, precum și investițiile necesare pentru asigurarea capacității depozitelor de înmagazinare pentru situații de urgență;

b) capacitatea de extracție din depozitele de înmagazinare;

c) asigurarea de către operatorul SNT a capacității de transport a conductelor de gaze naturale pentru a face posibilă preluarea și direcționarea cantităților de gaze naturale spre zonele cu risc de a fi afectate, precum și extinderea SNT în vederea alimentării acestora;

d) existența unui grad corespunzător de lichiditate a piețelor care să permită achiziția unor cantități de gaze naturale negociabile;

e) flexibilitatea SNT;

f) dezvoltarea ofertei de contracte cu clauze de întreruperi;

g) utilizarea, în baza Programului național prevăzut la lit. q), a unor combustibili alternativi de rezervă în instalațiile industriale și de producere a energiei;

h) existența și dezvoltarea capacităților transfrontaliere de transport de gaze naturale;

i) cooperarea între operatorii de sisteme de transport din statele membre învecinate pentru coordonarea furnizării de gaze naturale;

j) coordonarea activităților de furnizare a gazelor naturale între operatorii de sisteme de distribuție și transport;

k) producția internă de gaze naturale;

l) flexibilitatea producției interne de gaze naturale;

m) flexibilitatea importului de gaze naturale;

n) diversificarea surselor de aprovizionare cu gaze naturale;

o) contractele de furnizare pe termen lung pentru achiziția gazelor naturale;

p) optimizarea investițiilor în infrastructura pentru extinderea capacităților de transport, a capacităților de transport, înlocuirea conductelor cu durata de viață expirată în vederea reducerii pierderilor de gaze naturale și asigurarea siguranței în alimentarea cu gaze naturale,

precum și pentru importul de gaze prin terminale de regazificare și prin conducte;

q) Programul național privind limitarea și/sau sistarea furnizării gazelor naturale ce cuprinde lista consumatorilor întreruptibili și ordinea în care va fi limitată și/sau sistată furnizarea gazelor naturale pentru aceștia, tipul și cantitățile de combustibili alternativi ce vor fi utilizate de consumatori pe perioada întreruperii;

r) implementarea unui sistem de management al dispecerizării SNT prin automatizarea și teletransmisia datelor la distanță.

(2) Guvernul României adoptă măsuri speciale pentru a asigura capacitatea corespunzătoare a instalațiilor de stocare, înmagazinare și transport a gazelor naturale pe teritoriul său și siguranța aprovizionării.

(3) În conformitate cu prevederile art. 5 lit. b) din Legea gazelor nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare, Ministerul Economiei și Finanțelor elaborează Programul național menționat la alin. (1) lit. q).

Art. 7. – (1) Situațiile de urgență constatate de operatorul SNT prin Dispeceratul național de gaze naturale se notifică Comisiei de coordonare, care verifică dacă sunt îndeplinite una sau mai multe dintre condițiile prevăzute la art. 3 lit. c).

(2) Dacă situația de urgență notificată de operatorul SNT prin Dispeceratul național de gaze naturale este considerată justificată, după verificarea prevăzută la alin. (1), Comisia de coordonare confirmă, în termen de 24 de ore, apariția situației de urgență.

(3) În situațiile de urgență confirmate potrivit alin. (2), operatorul SNT, prin Dispeceratul național de gaze naturale, dispune în mod operativ măsurile necesare pentru rezolvarea rapidă a situațiilor de criză și echilibrarea SNT, în conformitate cu Planul de acțiune pentru situații de urgență.

(4) În cazul în care Comisia de coordonare nu confirmă situația de urgență, în termenul prevăzut la alin. (2), Dispeceratul național de gaze naturale poate dispune măsurile necesare pentru rezolvarea rapidă a situațiilor de criză.

(5) Pe perioada situațiilor de urgență, măsurile dispuse în conformitate cu prevederile Planului de acțiune pentru situații de urgență sunt obligatorii și prevalează înțelegerilor contractuale și reglementărilor specifice sectorului gazelor naturale.

(6) În termen de cel mult 24 de ore de la notificarea Dispeceratului Național de Gaze Naturale privind încetarea cauzelor care au determinat confirmarea situației de urgență, Comisia de coordonare declară încetarea acestora.

(7) Comisia de coordonare publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, până cel târziu la data de 31 iulie a fiecărui an, un raport care va cuprinde constatările rezultate din monitorizarea aspectelor legate de siguranța aprovizionării cu gaze naturale, potrivit prevederilor art. 8 alin. (1) lit. p) pct. 10 din Legea gazelor nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și:

a) impactul, din punct de vedere al concurenței și al obligației de serviciu public, al măsurilor adoptate în temeiul art. 8;

b) nivelul existent al capacității de înmagazinare și de extracție;

c) durata contractelor de achiziție a gazelor naturale pe termen lung încheiate de către societățile comerciale care își desfășoară activitatea pe teritoriul României, în special durata rămasă, pe baza datelor oferite de societățile în cauză, exclusiv informațiile sensibile din punct de vedere comercial;

d) informații privind gradul de lichiditate a pieței de gaze naturale;

e) cadrul de reglementare a măsurilor de promovare corespunzătoare noilor investiții aferente producției, înmagazinării și transportului gazelor naturale, inclusiv gazului natural lichefiat (GNL), având în vedere și prevederile art. 69¹-69⁹ din Legea gazelor nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL IV

Siguranța aprovizionării pentru anumiți consumatori

Art. 8. – Obligația de serviciu public în sectorul gazelor naturale, așa cum acesta este definit în Legea gazelor nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare, se instituie în sarcina tuturor deținătorilor de licență în sectorul gazelor naturale, precum și în sarcina tuturor producătorilor de gaze naturale.

Art. 9. – Instituirea obligației de serviciu public are în vedere satisfacerea interesului general al consumatorilor, luând în considerare următoarele:

a) exploatarea instalațiilor și echipamentelor utilizate în acest sector, în condiții de protecție a integrității persoanei și a bunurilor acesteia;

b) exploatarea instalațiilor și echipamentelor utilizate în acest sector, în condiții de protecție a mediului și de eficiență energetică;

c) asigurarea siguranței și continuității alimentării cu gaze naturale, pe perioada sezonului rece, consumatorilor prevăzuți la art.10 alin. (2);

d) calitatea serviciului prestat.

Art. 10. – (1) Dispeceratul național de gaze naturale notifică producătorilor interni, operatorilor sistemelor de distribuție a gazelor naturale, operatorilor depozitelor de înmagazinare și furnizorilor licențiați situațiile de urgență confirmate conform prevederilor art.7 alin. (2).

(2) În situațiile de urgență notificate, furnizorii și producătorii interni de gaze naturale au obligația de a disponibiliza cantitățile de gaze naturale necesare pentru a asigura consumul:

a) consumatorilor casnici;

b) instituțiilor care asigură servicii medicale și unităților de învățământ, precum și instituțiilor de asistență socială care asigură îngrijirea copiilor, persoanelor vârstnice sau persoanelor cu diferite grade de handicap;

c) centralelor de furnizare a agentului termic care nu au posibilitatea de a folosi combustibil alternativ;

d) instituțiilor publice de la nivel central și local, instituțiilor din domeniul culturii și cultelor, precum și organizațiilor neguvernamentale de utilitate publică.

(3) Ordinea în care se va asigura alimentarea cu gaze naturale a consumatorilor prevăzuți la alin. (2) este obligatorie.

Art. 11. – Operatorul SNT, operatorii sistemelor de înmagazinare și de distribuție a gazelor naturale, în situațiile notificate, conform prevederilor art.10 alin. (1), de Dispeceratul național de gaze naturale, vor presta cu prioritate serviciile aferente furnizării gazelor naturale pentru consumatorii prevăzuți la art. 10 alin. (2).

Art. 12. – (1) În situațiile de urgență, precum și pe perioada sezonului rece, respectiv din luna octombrie și până în luna martie, furnizorii de gaze naturale nu vor putea dispune întreruperea alimentării cu gaze naturale pentru motiv de neplată la termen a contravalorii facturilor, cu excepția situațiilor neprevăzute de natură tehnică, la următoarele categorii de consumatori:

a) persoanelor care beneficiază de asistență socială, în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr.5/2003 privind acordarea de ajutoare pentru încălzirea locuinței, precum și a unor facilități populației pentru plata energiei termice, aprobată prin Legea nr. 245/2003, cu modificările și completările ulterioare;

b) persoanelor care prezintă handicap;

c) consumatorilor prevăzuți la art. 10 alin. (2) lit. b).

(2) De asemenea, în situațiile de urgență, precum și pe perioada sezonului rece, nu se programează și nu se execută lucrări de întrețineri curente sau lucrări de racordări care impun întreruperea alimentării cu gaze naturale pentru o perioadă continuă ce depășește 12 ore.

Art. 13. – (1) Pe perioada situațiilor de urgență, operatorii din sectorul gazelor naturale au următoarele obligații:

a) în cazul producătorilor titulari de acorduri petroliere, să mobilizeze întreaga capacitate de producție, în limita capacităților maxime de extracție aprobate de Agenția Națională pentru Resurse Minerale;

b) în cazul operatorilor depozitelor de înmagazinare subterană, să mobilizeze întreaga capacitate de extracție a gazelor naturale;

c) în cazul operatorului SNT, să preia cantitățile suplimentare de gaze naturale puse la dispoziție de producători și de operatorii depozitelor de înmagazinare și să asigure serviciile de transport al gazelor naturale, în condițiile prevăzute în Planul de acțiune;

d) în cazul operatorilor de distribuție, să întreprindă măsurile de limitare/sistare a gazelor naturale, conform Planului de acțiune pentru situații de urgență și Programului național prevăzut la art. 6 alin. (1) lit. q) și să asigure alimentarea cu gaze naturale a consumatorilor, potrivit prevederilor legale privind obligația de serviciu public.

(2) Pe perioada situațiilor de urgență, consumatorii înscriși în lista prevăzută la art. 6 alin. (1) lit. q) și pentru care s-a dispus măsura limitării/sistării gazelor naturale au obligația să întreprindă măsurile de

punere în siguranță a echipamentelor și instalațiilor, respectiv să treacă la utilizarea de combustibili alternativi, după caz.

Art. 14. – (1) Prin derogare de la prevederile art. 42 din Legea Gazelor nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare, consumatorii care au încheiat contracte pentru servicii întreruptibile de transport sau care, potrivit prevederilor prezentei legi, pot fi limitați/întrerupți pe perioada situațiilor de urgență, au dreptul de a revinde cantitățile de gaze naturale contractate și care nu le pot fi livrate ca urmare a întreruperii sau a declarării situației naționale de urgență.

(2) Vânzarea gazelor naturale în condițiile alin. (1) poate fi realizată numai către furnizorii care au de îndeplinit obligații de serviciu public, în baza contractelor încheiate cu aceștia, cu avizul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei. Orice astfel de contract se depune în copie la Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei în termen de cel mult 10 zile de la încheiere.

(3) La încheierea contractelor prevăzute la alin. (2), părțile vor avea în vedere ca acestea să nu influențeze sau să denatureze concurența pe piața gazelor naturale.

Art. 15. – (1) Operatorul SNT are obligația realizării de interconectări cu sistemele similare de transport al gazelor naturale din țările vecine, în vederea creării condițiilor tehnice și tehnologice pentru asigurarea siguranței în aprovizionarea cu gaze naturale.

(2) În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, operatorul SNT va întocmi strategia și etapele privind realizarea interconectării SNT, pe care le va supune avizării Ministerului Economiei și Finanțelor, Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, Agenției Naționale pentru Resurse Minerale și aprobării Guvernului României.

(3) În cazul în care există un nivel de interconectare corespunzător, se pot stabili măsuri de cooperare cu un alt stat membru al Uniunii Europene, incluzând acorduri bilaterale pentru utilizarea facilităților de transport și/sau înmagazinare a gazelor naturale din statul respectiv, în vederea asigurării siguranței în aprovizionarea cu gaze naturale.

Art. 16. – (1) Pentru siguranța aprovizionării cu gaze naturale a consumatorilor, inclusiv în situațiile de urgență, la încheierea ciclului de injecție, titularii de licențe de furnizare a gazelor naturale au obligația de a deține în depozitele de înmagazinare subterană, un stoc minim de gaze naturale.

(2) Nivelul minim al stocului de gaze naturale se stabilește anual, prin decizie a Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, având în vedere, în principal, capacitățile de depozitare existente, prognozele de consum, frecvența și durata perioadelor cu temperaturi scăzute, asigurarea unui nivel corespunzător consumului intern.

(3) În situațiile de urgență, operatorul SNT are acces liber la cantitățile înmagazinate și capacitățile de extracție, alocarea acestora pe proprietari urmând a se face potrivit regulilor specifice, elaborate de operatorul SNT, de operatorul depozitului de înmagazinare subterană și de proprietarii gazelor naturale, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi și aprobate de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

Art. 17. – (1) Consumatorii de gaze naturale înscriși în lista prevăzută la art. 6 alin. (1) lit. q), pentru care este prevăzută trecerea pe combustibili alternativi pentru situațiile de urgență, sunt obligați să își asigure stocuri de combustibili alternativi și să asigure funcționarea corespunzătoare a instalațiilor de utilizare a acestora.

(2) Consumatorii prevăzuți la alin. (1), care la data intrării în vigoare a prezentei legi nu posedă instalații de utilizare a combustibililor alternativi, sunt obligați ca, în termen de 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, să achiziționeze și să pună în funcțiune echipamentele necesare.

CAPITOLUL V

Contravenții

Art. 18 – Constituie contravenție și se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 50.000 la 100.000 lei:

1. nerespectarea prevederilor art. 11 de către operatorii de pe piața internă a gazelor naturale;

2. nerespectarea prevederilor art. 13 alin. (1);
3. nerespectarea prevederilor art. 7 alin. (3);
4. nerespectarea prevederilor art. 10 alin. (3);
5. nerespectarea prevederilor art. 12 alin. (1);
6. nerespectarea prevederilor art. 17 alin. (2);

b) cu amendă de la 10.000 la 50.000 lei, nerespectarea prevederilor art. 15 alin. (2) și art. 16 alin. (1) și art. 17 alin. (1).

Art. 19. – (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se realizează de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, prin personalul propriu autorizat.

(2) Prevederile art. 18 se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Prezenta lege transpune prevederile Directivei Consiliului Uniunii Europene nr.2004/67/CE din 26 aprilie 2004 privind măsurile de garantare a securității aprovizionării cu gaz natural, publicată în Jurnalul Oficial al Comunității Europene (JOCE) nr. L 127 din 29 aprilie 2004.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 13 noiembrie 2007, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Bogdan Olteanu